

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ



ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ "Η Αναγέννηση"

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417



ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 275 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022 • Κωδικός 2960 X+5

Τα πάντα ελπίζει...

Μετά από δυο χρόνια όπου η συλλογική προσπάθεια προσαρμόστηκε αναγκαστικά στις δυσκολίες της υγειονομικής κρίσης, φέτος δίνεται η ευκαιρία ανασυγκρότησης και ουσιαστικής επανεκκίνησης της πολυσχιδούς δράσης.

Η θεατρική παράσταση που παρουσιάστηκε στις 8 Οκτωβρίου έδωσε την ευκαιρία να βρεθούμε ξανά από κοντά και να χαρούμε το ελπιδοφόρο ξεκίνημα μιας νέας προσπάθειας. Όλα τα μέλη της θεατρικής ομάδας, η δασκάλα μας και οι ακούραστοι εργάτες των σκηνικών χάρηκαν από την ανταπόκριση του κόσμου που με την παρουσία και τα θερμά του λόγια φανέρωσε την αγάπη του στον πολιτισμό και την εκτίμησή του στον Σύλλογο.

Τον ίδιο μήνα ξεκίνησαν όλα τα δημιουργικά μας τμήματα. Είναι πολύ σημαντικό να ενισχυθούν ακόμη περισσότερο, να αγκαλιαστούν από τη νέα γενιά. Γνωρίζουμε ότι και φέτος θα αντιμετωπίσουμε δυσκολίες. Ξέρουμε τις πολλές υποχρεώσεις, το αυξημένο κόστος ζωής, το φόβο που δεν έχει υποχωρήσει. Κι είναι αλήθεια πως όλοι μας, άτομα και φορείς, πρέπει να προσέχουμε την υγεία μας και να μην αμελούμε τα μέτρα προστασίας. Εξάλλου ο Σύλλογος απέδειξε όλο αυτόν τον καιρό πως ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των δράσεών του χαρακτηρίζεται από συνέπεια, προσοχή και σύνεση. Είμαστε σίγουροι ότι με τη δική σας πάντα στήριξη θα τα καταφέρουμε.

Όλη η δράση του Συλλόγου χαρακτηρίζεται από πνεύμα προσφοράς. Κι η αιμοδοσία συμπυκνώνει το αίσθημα της αλληλεγγύης και της αγάπης στον συνάνθρωπο. Φέτος η αιμοδοσία στον Σύλλογο κληώνει σαράντα χρόνια, μια σημαντική επέτειο που οφείλουμε να τιμήσουμε ενισχύοντας την προσπάθεια αυτή.

Φίλοι και φίλες

Η αγάπη στον άνθρωπο και στον πολιτισμό είναι η ελπίδα του κόσμου. Αυτή την αγάπη ο Σύλλογος μετουσιώνει σε δράση. Κι αυτό αργά ή γρήγορα δίνει καρπούς. Ο Μεσότηπος πάντα έχει στραμμένο το βλέμμα του στο φως. Χαρήκαμε όλοι με την επιτυχία της θεατρικής εβδομάδας στο χωριό, που φιλοξένησε ένα μέρος του φεστιβάλ ερασιτεχνικού θεάτρου του Αιγαίου. Ένα στολίδι του χωριού, το όραμα μιας ολόκληρης γενιάς, η αίθουσα πολιτιστικών εκδηλώσεων, φανερώνει τη δυναμική του πολιτισμού και των μεγάλων έργων που έχουν προοπτική. Κάπου στην κοιλάδα της Μαθλιόνας ένα έργο με ελπιδοφόρα προοπτική που απευθύνεται κυρίως στους νέους και στα παιδιά, συνεχίζει να πλάθεται. Παρά τις δύσκολες συνθήκες εξακολουθούμε να αγωνιζόμαστε, να ονειρευόμαστε και να δημιουργούμε.

Καλό φθινόπωρο με υγεία και χαμόγελο!

ΤΟ Δ.Σ.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κυριακή 27 Νοεμβρίου 9.00 -12.00 π.μ.

Εθελοντική αιμοδοσία

Στον Σύλλογο

Σάββατο 3 Δεκεμβρίου 18.00 μ.μ.

40 χρόνια Αιμοδοσία

Προσφορά Ζωής

Στον Σύλλογο

Κυριακή 11 Δεκεμβρίου

Θέατρο Ρεξ: «Τα φώτα της πόλης»

Τμήμα γυναικών

Συμμετοχές: Δήμητρα Τζινέλλη | Τηλ.: 6946068684

ΖΩΟΔΩΤΡΑ Φύση

ΤΟ ΝΕΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2023

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Η Λέσβος είναι ένας ευλογημένος τόπος με το προνόμιο να διαθέτει μοναδική χλωρίδα και πανίδα. Και τούτο λόγω των ευνοϊκών εδαφοκλιματικών συνθηκών, αλλά και της θέσης της ανάμεσα σε δυο ηπείρους.

Πριν από εκατομμύρια χρόνια ανήκε στην Ασία και όταν αποσπάστηκε, πάμπολλα είδη φυτών και ζώων έμειναν στο νησί να θυμίζουν το παρελθόν. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Αριστοτέλης εμπνεύστηκε το σύγγραμμά του «Περί ζώων» από τη μελέτη των ζωικών οργανισμών στον κόλπο της Καθληνής. Αλλά για να έρθουμε και στο παρόν, παρά τις άστοχες ενέργειες της ανθρωπίνης παρουσίας, το νησί παραμένει ένα τόπος με πολύ πλούσια βιοποικιλότητα. Αξίζει να σημειωθεί ότι ολόκληρη η Λέσβος ανήκει στο Παγκόσμιο Δίκτυο Γεωπάρκων της UNESCO και ένας από τους λόγους είναι η ιδιαίτερη ποικιλομορφία της πανίδας και της χλωρίδας της.

Το θέμα του φετινού μας ημερολογίου λοιπόν είναι η άγρια πανίδα του νησιού και του δυτικού τμήματος ειδικότερα, που είναι ένας παράδεισος για τους φίλους της φύσης καθώς έχουν την ευκαιρία να συναντήσουν σπάνια είδη φυτών και ζώων.

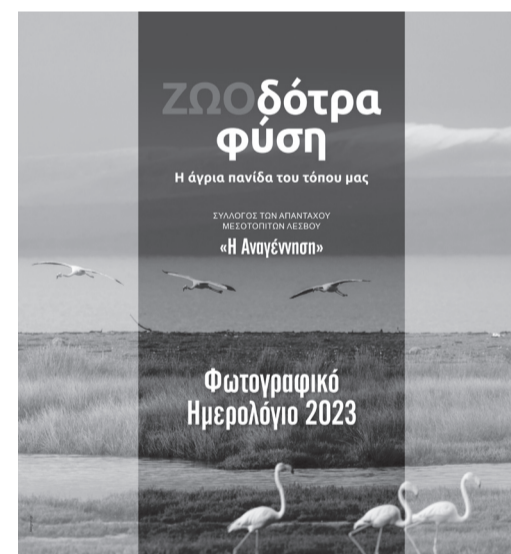
Στο ημερολόγιο παρουσιάζουμε ένα ελάχιστο δείγμα από τα υπέροχα είδη ενδημικών ζώων, πτηνών που κάνουν στάση στους υδροβιότοπους, σπάνιων ερπετών, πολύτιμων εντόμων

κ.λπ, με στόχο να αναδείξουμε την ομορφιά, τη μοναδικότητα και την αξία του φυσικού περιβάλλοντος του νησιού μας.

Το Ημερολόγιο αυτό δημιουργήθηκε με την αμέριστη και αφιλοκερδή βοήθεια του φίλου του Συλλόγου και του Μεσότηπου, κ. **Μιχάλη Μπάκα**, περιβαλλοντολόγου, ο οποίος μας προσέφερε το φωτογραφικό υλικό, την περιγραφή κάθε φωτογραφίας και ένα συνοδευτικό κείμενο, και τον ευχαριστούμε θερμά.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο ίδιος, με τόσο πλούσια εναλλαγή τοπίων και τέτοια βιοποικιλότητα, η Λέσβος δεν είναι απλά ένα νησί, είναι ήπειρος. Κι εμείς τυχεροί που μπορούμε να χαιρόμαστε τη φύση, να μαθαίνουμε γι' αυτή, να την εκτιμάμε και να τη σεβόμαστε, ώστε να την απολαμβάνουν στο μέλλον και τα παιδιά μας.

Για να προμηθευτείτε το ημερολόγιο περάστε από τον Σύλλογο, κάθε Δευτέρα ανοιχτά, Εθν. Αντίστασης 33, Δάφνη, ή ζητήστε το από τα μέλη του Δ.Σ.



ΖΩΟΔΩΤΡΑ
Φύση

Η άγρια πανίδα του τόπου μας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

«Η Αναγέννηση»

Φωτογραφικό
Ημερολόγιο 2023

ΕΙΔΗΣΕΙΣ – ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟ Δ.Σ. ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Στις 26 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε **Σύσκεψη στελεχών** στο Σύλλογο, όπου πολλὰ πρώην μέλη των διοικητικών συμβουλίων ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα και έδωσαν το παρόν. Συζητήθηκαν διάφορα θέματα που αφορούν την επανεκκίνηση του Συλλόγου και συγκεκριμένα τα εξής: Όσον αφορά το μύθο, η εκταμίευση της δεύτερης δόσης χρηματοδότησης έγινε τον Αύγουστο, αναφέρθηκε η πρόοδος στο έργο όπου έχουν ήδη ολοκληρωθεί τα δάπεδα, τα κουφώματα και η τοποθέτηση δεξαμενής λυμάτων και σειρά έχουν τα ηλεκτρολογικά και ο μηχανισμός του μύθου. **Ο μύθος πλέον έχει το δικό του κλειδί!** Συζητήθηκε επίσης εκτενώς η μελλοντική λειτουργία του μύθου ως κέντρο πολιτισμού και η ένταξή του σε δίκτυο πολιτιστικών ιδρυμάτων στο νησί. Στη συνέχεια παρουσιάστηκαν οι επόμενες δράσεις του Συλλόγου με κυριότερη την επικείμενη παράσταση από τη νέα θεατρική ομάδα του Συλλόγου. Και τέλος η επανέναρχη των δημιουργικών τμημάτων και η τροφοδότησή τους με νέα μέλη.



Με σύμμαχο τον καλό καιρό και ικανοποιητική προσέλευση κόσμου το Σάββατο 8 Οκτωβρίου ο Σύλλογος και η θεατρική ομάδα του παρουσίασε το έργο «Πείραμα Στοχασμού» στο θέατρο Άλσους Ηλιοπούλης «Δημ. Κιντής». Το έργο ήταν βασισμένο στο έργο του Μπ. Μπρεχτ «Ιστορίες του κ. Κόινερ» και τη συγγραφή του καθώς και τη σκηνοθεσία ανέλαβε η **Μαρίνα Δημητρίου**. Προλόγισε ο **Βασίλης Βογιατζής**, αντιπρόεδρος του Συλλόγου. Στο έργο έπαιξαν με σειρά εμφανίσεις:



Μυρολίνα - **Γιώτα Πλωμαρίτου**
Φρόσω - **Βίκυ Σκεπασσιανού**
Περικλής - **Δημήτρης Βουδούρης**
Κρίστι - **Χριστίνα Τσαλαβούτη**
Νικόλαος - **Σπύρος Βογιατζής**
Παναής - **Δημήτρης Νοικοκύρης**

Κλαίρη Στρατέλλη - **Άντζελα Κοντού**
Τζένη Παπαπέτρου - **Μαρία Καραστεφανή**
Στέφανος Καριπέλλης - **Νίκος Καρίνης**
Βικτώρια - **Μαρία Χ. Καρδάρ**
Λουκία - **Βάσω Ψάνη**
Δημοσθένης - **Φίλιππος Ρέμματος**
Θέλιμα Μαρκάτου - **Περσεφόνη Κοντέλη**
Αργύρης - **Μιχάλης Πιπίνης**
Φιλική συμμετοχή: **Αποστόλης Πιπίνης** - μετεωρολόγος
Έκτακτη συμμετοχή: **Σταύρος Κοντέλης** και **Βίκυ Ιωαννίδου**

Στην παράσταση ακούστηκε το τραγούδι «Την αγάπη του πρόδωσες» σε πρωτότυπη μουσική σύνθεση, ενορχήστρωση και εκτέλεση του Φίλιππου Ρέμμα, στίχους της **Διολέττας Δημητρίου** και ερμηνεία του Σπύρου Βογιατζή.

Ευχαριστούμε όλους τους συντελεστές της παράστασης και ιδιαίτερα τη σκηνοθέτη μας, **Μαρίνα Δημητρίου**, για τη μεγάλη υποστήριξη. Ευχαριστούμε θερμά τον **Μπάμπη Καρδάρ** για τη διαχείριση ηλεκτρονικών μέσων και όλη τη βοήθεια. Ευχαριστούμε τους **Φίλιππο Ρέμμα**, **Σάββα Πουλή**, **Γαβρήλο Παπαβασιλείου**, **Νεκτάριο Γαλανάκη** για τη μεταφορά και το στήσιμο των σκηνικών. Τη **Γιάνα Νοικοκύρη** και την **Παυλίνα Παπαδημητρίου** για το μακιγιάζ. Τον **Γιώργο Βλωταδέλλη** για τις αφιλοκερδείς υπηρεσίες που μας προσέφερε στην επιμέλεια του ήχου και τους φωτισμούς. Την **Πόνη Χονδρέλλη** για την ετοιμασία των μασκών. Τη **Γιώτα Φιλιππίδη** για τη δημιουργία του εντύπου υλικού της παράστασης (πρόγραμμα και αφίσα). Τον **Αποστόλη Πιπίνη** και το **Lime Radio** που ήταν χορηγός επικοινωνίας. Τη **Στέλλα Μιχ. Πιπίνη** για όλη τη βοήθεια στις πρόβες και όπου χρειάστηκε. Ευχαριστούμε τη **Σταυρούλα Σπανού** για τη μουσική επιμέλεια της παράστασης. Τον **Νίκο Ντουρηλιό** για το βίντεο του

μετεωρολόγου. Την **Ελευθερία Κωσταντή** για τις φωτογραφίες. Τον **Νεκτάριο Βακάλη** για τη βοήθεια στις δημόσιες σχέσεις.

Να σημειώσουμε ότι η θεατρική ομάδα ξεκινά νέο κύκλο όπου σας καλούμε να έρθετε και να συμμετάσχετε ανεξαρτήτως ηλικίας, επαγγέλματος κ.λπ. Το μόνο που χρειάζεται να έχετε είναι διάθεση για πειραματισμό και για παιχνίδι! Η θεατρική εμπειρία είναι μαγική και κάνει καλό στην ψυχή! Δώστε στον εαυτό σας την ευκαιρία να το δοκιμάσει!
Άντζελα Κοντού

Μετά από ένα διάστημα χαλαρότητας και αφού εισπράχθηκε το ποσό της δεύτερης εκταμίευσης, οι εργασίες στον μύθο συνεχίζονται με ικανοποιητικούς ρυθμούς.

Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες που εκκρεμούσαν στον περιβάλλοντα χώρο, κατασκευάστηκε ο βόθρος, τοποθετήθηκαν τα κουφώματα και πραγματοποιούνται οι χρωματισμοί. Ο μύθος μας πλέον έχει κλειδί!

Επίσης ενεργοποιήθηκαν οι εργασίες που είχαν ανασταθεί λόγω της μη εκταμίευσης. Υπογράφηκε η σύμβαση των γραφιστικών και του σχεδιασμού των πινακίδων... και συνεχίζουμε!
Βασίλης Βογιατζής

Το Δ.Σ. εύχεται καλή φρόιτη και πάντα επιτυχίες στη ζωή τους στους:

- **Ιωάννη Μιχαηλίδη του Γεωργίου και της Βασιλικής Ιωάν. Βουδούρη** που πέτυχε την εισαγωγή του στο Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής
- **Ελευθερία Κυριάκου του Γεωργίου και της Ιωάννας Χρήστου Ιωσηφέλλη** που πέρασε στο Τμήμα Επιστημών της Προσχολικής Αγωγής Του Παν/μίου Αιγαίου στη Ρόδο.

Αγαπητά μέλη του Συλλόγου και αγαπητοί συνδρομητές, επειδή κατά καιρούς (δικαιολογημένα ή όχι) παρατηρούνται κάποιες αμφισβητήσεις σχετικά με τις συνδρομές, θερμή παράκληση να κρατάτε τις αποδείξεις καταβολής αυτών. Επίσης, αν είναι δυνατόν, σε κάθε σας πληρωμή να έχετε μαζί την προηγούμενη σε περίπτωση κάποιας διευκρίνισης. Σας ευχαριστώ. Με εκτίμηση και σεβασμό προς όλους

Ο ταμίας
Αρτέμης Φιλιππίδης
Τηλ. 6932416314

Τα ποιοτικά και νόστιμα προϊόντα του Αγροτικού Συνεταιρισμού Μεσοτόπου τώρα ήρθαν και στην πρωτεύουσα και μάλιστα στην πόρτα μας! Με ένα τηλεφώνημα στο συνεργαζόμενο κατάστημα στον Πειραιά (2104082785, 6973630038) και παραγγελία το λιγότερο 50€, ο κ. Γιώργος Χατζηγιάννης αναλαμβάνει να φέρει στο σπίτι μας τα καλούδια του Συνεταιρισμού, τυριά, γιαούρτια, σφολιατοειδή προϊόντα, πίτσες, παγωτά, κρέμες, ρυζόγαλο κ.λπ. Τα προϊόντα του Συνεταιρισμού μας αξίζουν την προτίμησή μας για την αγνότητα της πρώτης ύλης τους, την ποιότητα παρασκευής τους και φυσικά την ασύγκριτη γεύση τους, που εκτιμούμε όσοι τα έχουν ήδη δοκιμάσει.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά τους ευγενικούς χορηγούς του φετινού Ημερολογίου 2023 ΖΩΟδότρα Φύση που στηρίζουν με τη χορηγία τους τις δράσεις του Συλλόγου και την πραγματοποίηση των σκοπών του. Ευχαριστούμε τους: **Αγροκτηνοτροφικό Συνεταιρισμό Μεσοτόπου**, **Συνεταιρισμό Γυναικών Μεσοτόπου**, **Λευκά είδη SWEET HOME**, **GONIDIS Λιμουζίνες**, **Οπακά Γιαλούρης**, **Κρεπωλιείο Μανταμάδος Λέσβου Β. Βεμβέτσος**, **Μέλι Ένα- Κώστας Κορδούτης**, **Repanis Tours- Σταύρος Ρεπάνης**, **Είδη υγιεινής Ψαραδέλλης**, **Κρεπωλιείο Λεβέντης**, **Είδη υγιεινής ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ**, **ΚΑΡΔΑΡΑΣ Τζάκια**, **Καφέ Άποψη**, **Το φουρνάκι του Χατζή- Παναγιώτης Κουρλής**, **Βασίλης Βογιατζής- Ηλεκτρολόγος**, **Πεινάς; Μηνάς! - Μ. Ιωσηφέλης- , Καφέ Ακρογιάλι.**

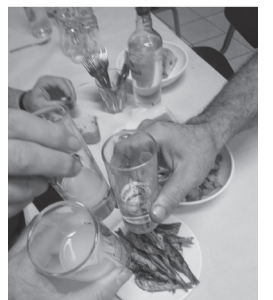
ΔΕΥΤΕΡΙΑΤΙΚΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΡΕΜΜΑΣ

Φίλοι και φίλες του Συλλόγου, ο Σύλλογος ανοίγει πια κάθε Δευτέρα ακολουθώντας το καθιερωμένο πρόγραμμά του. Συμβούλιο κατά τις 6.00 μ.μ., όπου όλοι είναι όχι μόνο ευπρόσδεκτοι αλλά και απαραίτητοι στα θέματα που συζητούνται. Και μετά χαλαρή κουβέντα με ουζάκι και μεζεδάκι στο τραπέζι αλλά και πενιές και τραγούδια και χορός ενίοτε, όσο το κέφι είναι ζωντανό. Αλλά ας αφήσουμε το μάεστρο να τα πει πιο καλά!

Δευτέρα βράδυ Σύλλογος συμβούλιο! Ξεκινάμε παρακολουθώντας το συμβούλιο που έχουν πάντα πολλὰ θέματα να συζητήσουν. Μας ρωτούν και μιάς την γνώμη μας που είμαστε κοντά και αν δεν είμαστε μιάς φουνάζ'ν'. Μετά πότε ο ένας πότε οι άλλοι, αυτή την ώρα στρώνουν τραπέζ'. Παγένομι κοντά όποτε κάνουμε όρεξη!

Το τραπέζι έχ' μεζέ, έχ' ούζο, έχ' τραγούδια, έχ' σουβαρα, έχ' αστεία, είναι τσι η Φίλιππας που τσι πιο πουλλές φορές παίζ' μουζούκ'. Με κέφι και με όρεξη προσπαθούμε να θυμηθούμε τραγούδια έξου φουνή. Εκεί τραγουδώντας φεύγουν τα προβλήματα και χορεύοντας μη τα πουδάρια χτυπάς το κακό κάτω. Νάσου και έρχονται και οι σύμβουλοι! Το συμβούλιο τελείωσε! Άλλα θέματα τα λύσανε και άλλα δεν πρόκαναν! Άλλοι φεύγουν και άλλοι κάθονται για παρέα. Στο τέλος αφήνομε στο μπαρ κάτω τις για το ρεφενέ και τις περισσότερες φορές μένει και κάτω για τον Σύλλογο! Αυτές τσι στεναχώριες έχουμε, μα στο τέλος φεύγομε πηλούσιοι...



ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33, ΔΑΦΝΗ, 172 37 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ.: 210 9707417 FAX: 210 9762595
www.mesotopites.weebly.com | e-mail: anagenme@gmail.com

Υπεύθυνη έκδοσης: Άντζελα Κοντού

Συντακτική ομάδα:

Σταυρούλα Βασιλή, Εύα Καφετζή, Ελευθερία Κωσταντή,
Έλενα Παπαδοπούλου, Αρτέμης Φιλιππίδης, Ευαγγελία Χυδεριώτου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: ΕΛ. Ι. ΚΑΡΤΕΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΝΙΚΑΙΑΣ 10, 104 34 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 210 88.26.392, FAX: 210 88.20.655, peritechnon@yahoo.gr

Η Συντακτική ομάδα δικαιούται να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών, αν είναι αντίθετα προς το καταστατικό του Συλλόγου ή τον κανονισμό της εφημερίδας και εάν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

Την Κυριακή 25 Σεπτεμβρίου 2022, ο Σύλλογος διοργάνωσε μια ημερήσια εκδρομή στον αρχαιολογικό χώρο του Μαραθώνα, την πρώτη εκδρομή του Συλλόγου, μετά την αναταραχή της πανδημίας.

Ξεναγός μας ο συγχωριανός μας καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, **κ. Πάνος Βαλαβάνης**.

Αραγε θα έρθει ο κόσμος; Θα συγκεντρωθούμε ή θα υπερισχύσει ο φόβος; Τελικά συμφωνήσαμε να φοράμε όλοι μάσκες και συγκεντρωθήκαμε 35 άτομα στο πούλμαν, καθώς και αρκετοί ακόμα που ήρθαν με τα αυτοκίνητά τους.

Ραντεβού στο μετρό της Δάφνης στις 8 ακριβώς. Πρόσωπα γνωστά ή και όχι, ευχάριστη ατμόσφαιρα, καλημέρες, καφές στο χέρι όσο περιμένουμε να συγκεντρωθεί ο κόσμος και να ξεκινήσουμε. Ο διοργανωτής **κ. Δημήτρης Χονδρέλλης** στο πόδι να καταγράφει τις αφίξεις, να μιλάει στο τηλέφωνο με όσους θα συναντήσουμε αργότερα στις στάσεις μας, να δίνει απαντήσεις, να κανονίζει τα πάντα.

Το πούλμαν ξεκινάει, κάνουμε δύο στάσεις για να παραλάβουμε άλλους συμμετέχοντες και συνεχίζουμε. Φτάνουμε στο Αρχαιολογικό Μουσείο του Μαραθώνα, η μέρα είναι καταπληκτική, με λιγαδάκια και καθαρή ατμόσφαιρα και όλα δείχνουν ότι, θα περάσουμε υπέροχα!



Ο κ. Βαλαβάνης ξεκίνησε την ξενάγηση από την αυλή του Μουσείου, μιλώντας για τις διαφορές στη σύνθεση του πληθυσμού της Ελλάδας ανά τους αιώνες και την πολιτισμική αξία του ελληνικού πολιτισμού που κατάφερε να εξελιχθεί σε όλους όσους ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στην περιοχή μας.

Η ξενάγηση συνεχίστηκε μέσα στο Μουσείο, από αίθουσα σε αίθουσα. Μάθαμε για το σπήλαιο του Πανός στην Οινόη, για τη σημασία των κτερισμάτων από τα αρχαία νεκροταφεία της περιοχής, όπως τα τηγανόσχημα σκεύη και τα μαρμάρινα ειδώλια με κυκλαδική επιρροή που όμως έχουν κατασκευαστεί στην περιοχή, για τους δήμους της περιοχής κατά τους ιστορικούς χρόνους, για τον γνωστό σε όλους Ηρώδη Αττικό, τη σχέση του με τη Ρωμαία σύζυγό του Ρήγιλη, την έπαυλή του στον Μαραθώνα, τον βίαιο χαρακτήρα του και τη δίκη και την αθώωσή του στην Ρώμη με την κατηγορία της κακοποίησης

της συζύγου του, για τους Αιγύπτιους θεούς και το ιερό τους στη Μπρεξίζα, το οποίο έχτισε ο Ηρώδης ο Αττικός και για το τρόπαιο που έστησαν οι Αθηναίοι σε ανάμνηση της νίκης τους κατά των Περσών στην περίφημη μάχη του Μαραθώνα.

Στη συνέχεια, επισκεφτήκαμε τους δύο στεγασμένους τύμβους, τα πρωτοελλαδικά νεκροταφεία στη θέση Βρανά και στο Τσέπι, και καταλήξαμε στον αρχαιολογικό χώρο του Τύμβου των Αθηναίων. Εκεί, κάτω από τη σκιά ενός δέντρου, μέσα στη φύση, ο κ. Βαλαβάνης, μας αφηγήθηκε την ιστορία της μάχης του Μαραθώνα, μας εξήγησε τα ιστορικά δεδομένα, καθώς και τις δοξασίες που τα ακολουθούν, μας μίλησε για τη σημασία της ιστορικής μάχης, για τους πεσόντες Έλληνες και Πέρσες, για τον παγκοσμίως γνωστό Μαραθώνιο αγώνα δρόμου και φυσικά για τον τύμβο, τον οποίο και επισκεφτήκαμε στη συνέχεια.



Το αρχικό πρόγραμμα έλεγε ότι, όσοι ήθελαν θα μπορούσαν να επισκεφτούν και το ιερό των Αιγυπτίων θεών στην Μπρεξίζα του Μαραθώνα, αλλά είχαμε ήδη καθυστερήσει και οι συμμετέχοντες είχαν αρχίσει να κουράζονται. Έτσι, πήγαμε για φαγητό σε μια παραλιακή ταβέρνα της περιοχής, που μας πρότεινε η συμμετέχουσα **κα Ευδοκία Παπαπολίτη**, την οποία και ευχαριστούμε, και ξεκουραστήκαμε τρώγοντας δίπλα στη θάλασσα και τσουγκρίζοντας τα ποτήρια μας, με την ευχή να είμαστε καλά και να συναντηθούμε σύντομα σε μια επόμενη εκδρομή.

Η ξενάγηση με τον κ. Βαλαβάνη είναι πάντα μια ξεχωριστή εμπειρία. Λατρεύει το επιστημονικό του αντικείμενο και το μεταδίδει αβίαστα εκλαικούντάς το αρκετά, ώστε κάθε κοινό να κατανοεί και να συμμετέχει στην αφήγηση. Πραγματικά απολαύσαμε την ξενάγηση!

Εκτός αυτού όλοι οι συμμετέχοντες μείναμε ευχαριστημένοι από τον καταπληκτικό καιρό και το ωραίο φαγητό και κουρασμένοι, αλλά χαρούμενοι, στις 5 αναχωρήσαμε για την επιστροφή μας.

As ευχηθούμε σύντομα να έχουμε και πάλι την ευκαιρία να συναντηθούμε, σε μια επόμενη εκδρομή γνώσης, αληθιά και χαράς!

Ελευθερία Κωσταντίνου

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΜΑΣ!

Θεατρική ομάδα του Συλλόγου μας, μετά την τελευταία παράσταση «Ανιτς νάδισ» το 2004 με εμπνευστή τον αείμνηστο Π. Κοντέλλη, συγκροτήθηκε εκ νέου με βασικό συντελεστή τη θεατρολόγο και δασκάλα μας, κα Μαρίνα Δημητρίου.

Έτσι λοιπόν το 2019 ξεκίνησε η προετοιμασία της θεατρικής ομάδας δημιουργώντας το έργο «Πείραμα Στοχασμού» βασισμένο στο βιβλίο του Μπέρτολτ Μπρεχτ «Ιστορίες του κυρίου Κόνερ». Ένα έργο με υψηλές απαιτήσεις ρόλων, πράγμα πολύ δύσκολο για ερασιτέχνες ηθοποιούς. Και όμως οι προσπάθειες όλων των ηθοποιών με τη σωστή καθοδήγηση της δασκάλας μας άρχισαν να αποδίδουν.



Το έργο γρήγορα πήρε «σάρκα και οστά» και το σύνολο έδεσε και μετά από κάθε πρόβα το αποτέλεσμα ήταν όλο και καλύτερο. Η θέληση όλων όσων συμμετείχαν στην προσπάθεια ήταν τόσο δυνατή, που οι όποιες μικρές ή μεγαλύτερες δυσκολίες, αντί να τους αποθαρρύνουν, τους εμπύχωναν. Δούλεψαν με πάθος, σίγουροι ότι

θα τα καταφέρουν και όντως τα κατάφεραν.

Το έργο προγραμματίστηκε να παιχτεί σε δύο παραστάσεις στην Αθήνα στις 13 και 27 Μαρτίου 2020. Και τότε «κτύπησε» ο κορονοϊός. Όλα ανετράπησαν και δε χρειάζεται να αναφερθώ σε λεπτομέρειες που είναι σε όλους μας γνωστές. Όλα τα τμήματα του Συλλόγου ανέστειλαν τις δραστηριότητές τους και το θεατρικό τμήμα δεν αποτέλεσε εξαίρεση.

Όμως η θέληση συνέχισε να υπάρχει και μόλις το επέτρεψαν οι συνθήκες όλα ξανάρχισαν και πάλι. Λόγω συγκυριών κάποιοι από τη θεατρική ομάδα αποχώρησαν, όμως καθώς ο εθελοντισμός και η ομαδικότητα διακρίνει τον Σύλλογό μας, αυτό δε στάθηκε εμπόδιο και η ομάδα γρήγορα και πάλι ήταν μάχιμη. Και ναι, 3 σχεδόν χρόνια μετά, στις 8 του Οκτώβρη 2022 στο θέατρο «Δημήτρης Κιντής» στην Ηλιούπολη, ανέβηκε η συγκεκριμένη παράσταση. Αυτή τη φορά όλα ήταν με το μέρος μας, μια όμορφη γλυκιά βραδιά κατάλληλη για μια υπαίθρια παράσταση. Η προσέλευση των μελών και φίλων του Συλλόγου μπορεί να μην ήταν η προσδοκώμενη (μιας και το έργο παίχτηκε και στον Μεσότοπο), όμως όσοι βρεθήκαμε εκεί, και δεν ήμασταν και λίγοι,

απολαύσαμε μια τέλεια παράσταση, τόσο επίκαιρη ής και είχε γραφτεί για σήμερα.

Οι ηθοποιοί ως αν επαγγελματίες περνούσαν μηνύματα στους θεατές με την άποψη ερμηνεία τους. Ο εγκλεισμός τόσων διαφορετικών χαρακτήρων στον ίδιο χώρο (έστω και αν αυτός έγινε με αιτία μιας κακοκαιρίας) έγινε η αφορμή να βγάλει ο καθένας τα εσωψυχά του, άλλος ηπιότερα και άλλος πιο έντονα ή και βίαια ακόμα. Παρακολουθήσαμε μια μικρογραφία της σημερινής κοινωνίας, μια αναπαράσταση της καθημερινότητάς μας. Ειπώθηκαν αλήθειες, βγήκανε συμπεράσματα, αναθεωρήθηκαν απόψεις και όλα αυτά από έναν ερασιτεχνικό θίασο ενός Συλλόγου που είχε την τύχη να έχει για δασκάλα μια αξιόλογη κυρία, που γνωρίζει το αντικείμενο και μπορεί να το μεταδώσει σωστά στον ερμηνευτή.



Μου είναι πολύ δύσκολο να ξεχωρίσω ρόλους και ερμηνείες, ποιος ήταν καλός και ποιος καλύτερος, όλοι τους έπαιξαν τόσο καλά που ένας τρίτος αν δεν ήξερε ότι αυτό που έβλεπε ήταν μια ερασιτεχνική ομάδα, θα έλεγε ναι, αυτός ο θίασος είναι τέλειος. Σαν θεατής οφείλω να εκφράσω το θαυμασμό μου στις επί μέρους ερμηνείες, στην παρέα

με τα σουζάκια, στο συνοδευτικό ήχο του μπουζουκιού, στις εκρήξεις συμπεριφοράς φοιτήτριας και Καθηγητή, στις οικογενειακές αποκαλύψεις της κας Κλαίρης, στην εμφάνιση του άστεγου, στις προσπάθειες της Μυρσίνης και των υπολοίπων για τη συμφιλίωση των άλλων εκρηκτικών χαρακτήρων και βέβαια στο ηθικό δίδαγμα του Δημοσθένη με τον μονόλογο για τους καρχαρίες. Αν ξέχασα κάποια πράγματα είναι επόμενο, η επιλογή μεταξύ πολλών καλών είναι πάντα δύσκολή. Ο φωτισμός του χώρου και ο ήχος κάλυψαν τέλεια την παράσταση και τους ευχαριστούμε θερμά όλους όσους συνετέλεσαν σε αυτό ώστε το αποτέλεσμα να είναι αψεγάδιαστο.

Τελειώνοντας κλείνω με ένα ευχαριστώ σε όλους!

Αρτέμιος Φιλιππίδης

Μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση ένωσαν όλοι οι κάτοικοι του χωριού μας που φιλοξενήσαμε στην πολιτιστική αίθουσα Μεσσοτόπου, την 33^η Συνάντηση Ερασιτεχνικών Θιάσων Αιγαίου. Μας παρουσίασαν για πέντε συνεχόμενες ημέρες τις θεατρικές τους παραστάσεις.



Τετάρτη 12-10, 1^η μέρα ο **θεατρικός σύλλογος γυναικών Μάρπησσας Πάρου** μας παρουσίασε το έργο «Όλιος ο Σαίξπηρ σε μία ώρα».

Πέμπτη 13-10, 2^η μέρα ο **σύλλογος γυναικών Νάουσας Πάρου** μας παρουσίασε το έργο «Μαντάμ Σουσου».

Παρασκευή 14-10, 3^η μέρα η **θεατρική ομάδα Μυκόνου** μας παρουσίασε το έργο «Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα».

Σάββατο 15-10, 4^η μέρα η **θεατρική ομάδα Χίου** μας παρουσίασε το έργο «Αχ αυτά τα φαντάσματα».

Κυριακή 16-10, 5^η και τελευταία ημέρα των παραστάσεων, η **θεατρική ομάδα Λέρου** μας παρουσίασε το έργο «Το δωμάτιο με τους μανδρινούς».

Το Σάββατο βράδυ, μετά το τέλος της παράστασης στην πολιτιστική αίθουσα, έγινε κέρασμα με διάφορα φαγώσιμα προϊόντα του χωριού μας, τα οποία προσφέρθηκαν από τον **πολιτιστικό σύλλογο Μεσσοτόπου «Ο Μεσσοτόπος»**, από τον **Αγροκτηνοτροφικό Συνεταιρισμό Μεσσοτόπου**, από τον **Συνεταιρισμό Γυναικών Μεσσοτόπου**, από τα **τυροκομεία** του χωριού μας, καθώς και μέλη από τον **Ιωάννη Κορδούτη**. Επίσης προσφέρθηκαν και από άλλους χωριανούς ούζα και διάφορα φαγώσιμα.

Ο ξένος κόσμος, περισσότεροι από εκατό πενήντα άτομα, έμεινε πάρα πολύ ευχαριστημένος με όλα αυτά που προσφέρθηκαν και ιδιαίτερα ενθουσιασμένος με το καρναβαλικό έθιμο των «κουδουνάτων», που ντύθηκαν πάνω από είκοσι άτομα μικροί και μεγάλοι. Να σημειωθεί ότι τους κουδουνάτους τους είχε ζητήσει η Ομοσπονδία των θιάσων Αιγαίου για να δούνε το έθιμο του χωριού μας. Επίσης ντύθηκαν με παραδοσιακές στολές άντρες και γυναίκες του μεγάλου τμήματος του χορευτικού συλλόγου Μεσσοτόπου «Ο Μεσσοτόπος».

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΜΕΣΣΟΤΟΠΟΣ»

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Άλλη μια προγραμματισμένη εθελοντική αιμοδοσία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 2 Οκτωβρίου στο στέκι Νεοθαλασσίας. Οι αιμοδότες που έδωσαν αίμα είναι οι εξής:

Γωγή Μαρία του Φιλ.
Γωγής Σταύρος
Βακάλη Αθηνά
Πιπερά Παναγιώτα
Καρδάρης Χρήστος
Αλβανού Δέσποινα
Κωνσταντιδέλλης Δημήτρης
Ταράνη Στέλλα
Ζουμπουλή Κυριάκος
Παπουτσής Νίκος
Καναρίδου Μεληπομένη
Ζουμπουλή Νίκος του Παν.

Πιπίνης Ιωάννης του Σωτ.
Βουδούρης Δημήτριος του Στ.
Στεφάνου Παναγιώτης
Καρδάρη Ειρήνη
Σαράντου Σαφώ
Τσακτιρά Κατερίνα
Ιωσηφέλλης Γαβρήλιος
Βασιλάς Γεώργιος
Βουρνάζος Δημοσθένης
Βασιλάς Βασίλειος
Βασιλάς Γεώργιος

23 φιάλες αίμα συγκεντρώθηκαν, 23 ευκαιρίες για ζωή! Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μεσσοτόπου ευχαριστεί θερμά ΟΛΟΥΣ τους αιμοδότες, τον καθέναν ξεχωριστά, για το πολύτιμο αγαθό που προσφέρουν απλόχερα. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στο ακούραστο κλιμάκιο του Νοσοκομείου Μυτιλήνης και την Αγροτική Ιατρό μας κα **Μπίκου Βίκυ**. Τη **Μαρία Γωγή του Φιλίππου**, την **Αγγελική Βαλεή του Χρήστου** και τη **Δέσποινα Ζουμπουνέλλη** για την προσφορά κερασμάτων για τους εθελοντές μας και ένα μεγάλο ευχαριστώ στο **Μικροβιολογικό εργαστήριο Γεωργίου Μασσαάντ** για τις δωρεάν εξετάσεις των αιμοδοτών που πραγματοποιούνται πριν από κάθε αιμοδοσία. Δίνουμε το ραντεβού μας για τον Σεπτέμβριο.



ΕΚΔΡΟΜΗ ΦΛΩΡΙΝΑ – ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Τετραήμερη εκδρομή πραγματοποιήθηκε από τον σύλλογο τέλος του Σεπτεμβρίου, η οποία περιλάμβανε επίσκεψη στην πόλη Μπίτολα, που παλιά ονομαζόταν Μοναστήρι, ξενάγηση από ντόπιο ξεναγό και στη συνέχεια επίσκεψη στην πόλη Οχρίδα, όπου προχωρήσαμε στους ανθοστολισμένους δρόμους, μαθαίνοντας πληροφορίες για την ίδρυση της πόλης

αυτής και το σημαντικό ρόλο που έπαιξαν δύο Έλληνες αδελφοί Μανάκη (οι πρώτοι κινηματογραφιστές της Ελλάδας) στην οικονομική ανάπτυξη αυτής. Επίσης κάναμε κρουαζιέρα στην λίμνη Οχρίδα θαυμάζοντας τα αξιοθέατα της πόλης.

Την επόμενη μέρα είχαμε επίσκεψη στα Πρέσπες, βόλτα στις λίμνες, επίσκεψη στα ερείπια του ιερού ναού Αγίου Αχιλλείου και φαγητό στο γραφικό χωριό Ψαράδες. Τελευταία μέρα αναχωρήσαμε για Καστοριά, επισκεφτήκαμε το σπήλαιο του Δράκου, το μοναστήρι της Παναγίας της Μαυριώτισσας, ήπιαμε τον καφέ μας με θέα τη λίμνη και καταλήξαμε στη Θεσσαλονίκη με χρόνο για βόλτα έως να έρθει η ώρα της επιστροφής.

Μέρι μακρινά, αρκετά κουραστικά αλλά μας αποζημίωσε το πράσινο και η καλή παρέα. Ο σύλλογος ευχαριστεί τον **Σταύρο Ρεπάνη** και την **Ευδοκία Τόβα** για την άσπρη συνεργασία που είχαμε για άλλη μια φορά. Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους εσάς που εμπιστεύεστε και στηρίζετε τον σύλλογο ακολουθώντας τον στις εκδρομές και σε όλες τις δράσεις του. Ευχόμαστε να είμαστε όλοι καλά του χρόνου να ξανανταμώσουμε.

33^η συνάντηση ΟΕΘΑ



Πέντε μέρες θεάτρου. Πέντε μέρες πολιτισμού! Κάτι διαφορετικό θα συμβεί στο χωριό. Κόσμος πλούς από πολλά μέρη του Αιγαίου. Αυτό ήταν που γνωρίζαμε και βάλαμε τα δυνατά μας να ευχαριστήσουμε τους επισκέπτες, να φερθούμε αντάξια της λέξης που μας χαρακτηρίζει. **ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ**.

Ημέρα 1^η: Σύλλογος Γυναικών Μάρπησσας Πάρου
Έργο: «Ολόκληρος ο Σαίξπηρ σε μια ώρα». Ιδιαίτερη κωμωδία, συνοψίστηκαν τα έργα και τα σονέτα του Σαίξπηρ σε μία ώρα.

Ημέρα 2^η: Σύλλογος Γυναικών Νάουσας Πάρου
Έργο: «Μαντάμ Σουσου». Αγαπημένη και γνωστή κωμωδία για όλο το κοινό.

Ημέρα 3^η: Θεατρική Ομάδα Μυκόνου
Έργο: «Ποιος σκότωσε το σκύλο τα μεσάνυχτα».

Η τρυφερή ιστορία ενός αυτιστικού παιδιού, που μας δείχνει τις δυσκολίες που υπάρχουν μέσα στην οικογένεια, τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει από την αποδοχή από τους γύρω. Οι ικανότη-

Ο πρόεδρος της κοινότητας Μεσσοτόπου και το κοινοτικό συμβούλιο θέλουν να ευχαριστήσουν την ομοσπονδία ερασιτεχνικών ομάδων θιάσων Αιγαίου που επέλεξαν τον δήμο μας.

Επίσης, θέλουμε να ευχαριστήσουμε τη δημοτική αρχή και ιδιαίτερα τον κ. Δήμαρχο **Ταξιάρχη Βέρρο**, την αναδήμαρχο πολιτισμού, κα **Ζαχαρούλα Ιωακείμ** που επέλεξαν την πολιτιστική αίθουσα Μεσσοτόπου για να γίνουν αυτές οι θεατρικές παραστάσεις.

Διάφορες προσφορές εργασίας και χρημάτων που προσέφεραν στην Κοινότητα Μεσσοτόπου.

Η **Χριστίνα Καμπούρη του Δημητρίου** προσέφερε πενήντα ευρώ στην κοινότητα για την διάνοιξη που έγινε κοντά στο σπίτι της στο οικόπεδο που μας δώρισε ο **Γεώργιος Γωγής του Νικολάου** (εξ Αμερικής), εις μνήμην του συζύγου της **Ευστρατίου Καμπούρη**.

Για την διάνοιξη αυτή, εργάστηκαν αφιλοκεδώς:

Ο **Γαβριήλ Πιπίνης** πρόεδρος κοινότητας.

Ο **Γαβριήλ Χονδρέλλης του Γεωργίου** μία ημέρα.

Ο **Δημήτρης Κωνσταντιδέλλης** μία ημέρα.

Ο **Ιωάννης Βασιλάς του Δημητρίου** μάς έδωσε αφιλοκεδώς τη μπετονιέρα του για το ριζίμο των μπετών.

Επίσης ο πρόεδρος της κοινότητας ευχαριστεί θερμά τον **Νικόλαο Ρεπάνη** για διάφορες ηλεκτροϋδραυλικές μικροεργασίες που «βγαίνουν» συνεχώς στην κοινότητα, καθώς και τον **Αντώνη Σκούρτσο** που πάντα ακούρατος διορθώνει διάφορα ηλεκτρικά προβλήματα στην κοινότητά μας.

Τέλος ενημερώνουμε το κοινό ότι ανοίχτηκε το κουτί του Λαογραφικού Μουσείου και τα λεφτά που βρέθηκαν μέσα ήταν πενήντα ευρώ για την χρονιά που μας πέρασε.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕΣΣΟΤΟΠΟΥ

Ο Σύλλογος Γονέων των μαθητών του Δημοτικού σχολείου Μεσσοτόπου ευχαριστεί την κα **Χριστίνα Βασιλά** για την προσφορά 50€ στη μνήμη της μητέρας της **Μαρίας Καξηρή**.

τες που έχει ένα αυτιστικό παιδί και μπορεί να ανταπεξέλθει με αυτοπεποίθηση και τόλμη. Οι ιδιαίτερες μαθησιακές ικανότητες που αποδεικνύουν ότι αυτά τα παιδιά **ΜΠΟΡΟΥΝ**. Οι ερμηνείες των ηθοποιών ήταν συγκλονιστικές, ταυτισμένες εντελώς στους ρόλους που υποδύονταν καθηλώνοντας το κοινό.

Ημέρα 4^η: Θεατρική Ομάδα Χίου

Έργο: «Αχ, Αυτά τα φαντάσματα». Ένα έργο που μας φέρνει αντιμέτωπους με τις ενοχές και τις τύψεις μας. Πόση αλήθεια μπορούμε να αντέξουμε;

Ημέρα 5^η: Θεατρική Ομάδα Λέρου Έργο: «Το Δωμάτιο με τους Μανδρινούς». Διαφορετικοί άνθρωποι, διαφορετικές συνήθειες, ιδιαίτεροι χαρακτήρες, ζουν σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου. Τι θα συμβεί;

Διάφορες εκηγήσεις και απρόοπτα. Η κάθε μέρα ξεχωριστή! Κλάψαμε, γελάσαμε, προβληματιστήκαμε. Στο τέλος όμως πάντα καταλήγουμε σε γλέντι. Έτσι και μείς επιφυλάξαμε ένα γλέντι ξεχωριστό για όλο τον κόσμο που επισκέφθηκε το χωριό μας, είτε είναι από τους θιάσους είτε επισκέπτες, θεατρόφιλοι. Πλούσια κεράσματα, χοροί και κουδουνάτοι έδειξαν τα έθιμά μας σε όλο το Αιγαίο.



Ο σύλλογος θέλει να ευχαριστήσει θερμά τον **Δήμο Δυτικής Λέσβου**, τον **Αγροτικό Κτηνοτροφικό Συνεταιρισμό** και τον **Αγροτουριστικό Συνεταιρισμό Γυναικών Μεσσοτόπου** για τη συνεργασία. Τα Γαλακτοκομικά **Χριστίνα Βασιλά** και το **Μέλι Ένα** για την προσφορά προϊόντων. Τον **Αριστείδη Τοβα**, τον **Ορφέα Βουγιούκα** και την **Ελεάννα Κουρή** που έπαιξαν αφιλοκεδώς, τους κουδουνάτους και τους ανθρώπους που τους έντυσαν και ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας, το χορευτικό τμήμα και τον δάσκαλό του **Ευθύμη Σαραντίδη**. Τέλος ευχαριστεί όλο τον κόσμο που πλημμύριζε κάθε βράδυ την πολιτιστική αίθουσα αγκαλιάζοντας τους θιάσους και κάνοντάς τους να αισθάνονται ζεστασιά.

Ευχόμαστε να συνεχίσει να υπάρχει τέτοια πολιτισμική δράση για να ανταμειφθεί ο κόπος του συλλόγου και όλων των χωριανών που την οραματίστηκαν χίζοντας την Πολιτιστική Αίθουσα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος ευχαριστεί τον ανώνυμο φίλο του συλλόγου για την τοποθέτηση μαρμάρου στο πεζούλι της Αγίας Μαρίας.

Θυμάστε παλιά τα πανηγύρια στην πλατεία και στα παγκάκια του Μεσοτόπου της Αγίας Μαρίας και της Παναγιάς; Όμορφα που ήταν... Ο κόσμος τα τιμούσε δεόντως, τα περίμενε άλλωστε όλο το χρόνο... Τα παιδιά λαχταρούσαν τα παιχνίδια και τα π'ταρούδια και οι μεγάλοι περίμεναν μια ευκαιρία να βάλουν τα καλά τους και να βγουν να γλεντήσουν, να τραγουδήσουν και να χορέψουν.

Ούτε τα παιχνίδια, ούτε τα γλυκά δεν τραβούσαν τόσο το μικρό Γιωργάκη, όσο το να χαζεύει τους μουσικούς και τους χορευτές. Κρυμμένος πίσω από την ορχήστρα, δε χόρταινε να ακούει, να βλέπει και ονειρευόταν πότε θα μεγαλώσει κι αυτός για να χορεύει στην πίστα. Τα αυτιά και η ψυχή του γέμιζαν από τα παραδοσιακά και τα λαϊκά τραγούδια, το μελλοντικό υλικό του. Και όσο μεγάλωνε ο Γιωργάκης, μεγάλωνε κι η αγάπη του για τη μουσική.

Τώρα είναι εκείνος που κάθεται στο πάγκο και με τις πενιές του κάνει χαρούμενο τον κόσμο, το ζητούμενό του, όπως λέει ο ίδιος. Τώρα είναι η στιγμή του να μας πει τις δικές του αλήθειες με νότες αντί για λέξεις. Πάμε να τον ακούσουμε!

Γιώργος Πιπίνης: Είμαστε μία παρέα 20 νέοι και παίζουμε και γλεντάμε μέχρι το ξημέρωμα!

Πώς βλέπεις τη σχέση των Μεσοτοπιτών με τη μουσική; Η δική σου οικογένεια είχε μουσικές ρίζες;



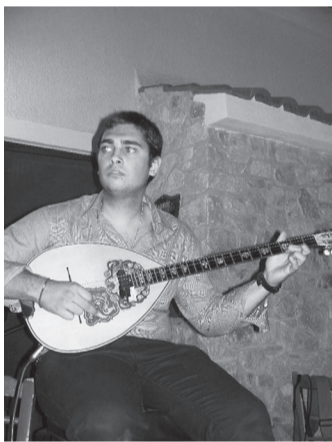
Οι Μεσοτοπιτές είναι μερακλήδες με ό,τι συνεπάγεται αυτό, στο χορό, στη μουσική, στο τραγούδι. Μεγάλο ρόλο παίζουν οι ρίζες από τη Μικρά Ασία και τη Σμύρνη. Τα παραδοσιακά και τα σμυρνέικα μας ξεσηκώνουν, υπάρχει ένας δεσμός.

Στην οικογένειά μου θυμάμαι τη γιαγιά Δήμητρα και τον παππού Γιώργη που τραγουδούσαν. Έπειτα τον ξάδερφό μου **Γιώργο Σκομβούλη** που παίζει μπουζούκι. Στα πανηγύρια πάντα ήμουν πίσω από την ορχήστρα προσηλωμένος και έβλεπα τον κόσμο που χόρευε, τους μουσικούς που έπαιζαν και τους χάζευα. Παρόλα αυτά δε σκεφτόμουν ποτέ τον εαυτό μου να παίζω, πιο πολύ μου άρεσε να χορεύω. Στις οικογενειακές συγκεντρώσεις πάντα θυμάμαι τον Γιώργο με το μπουζούκι και όλους τους συγγενείς να τραγουδάνε παρέα.

Σε ποια ηλικία ξεκίνησες να αγαπάς τη μουσική;

Στο νηπιαγωγείο όταν τα άλλα παιδιά άκουγαν παιδικά τραγουδάκια, εγώ είχα μία κασέτα του Τσαουσάκη και άκουγα συνέχεια. Στα δώδεκα-δεκατρία μου ο Σύλλογος στο χωριό έκανε μαθήματα με τον Γιώργο και κάναμε 2 χρόνια περίπου μαθήματα. Επίσης έκανα μαθήματα και με το **Γρηγόρη Βασιίλη**.

Στη συνέχεια με τον συνομήλικό μου **Λουκά Κουρλή** δημιουργήσαμε ένα σχήμα, με τον Λουκά στα πηλίκτρα, τη **Μαρία Βακάλη** στο τραγούδι και τον **Δημήτρη Καρδάρ** στα ντραμς κι εμένα στο μπουζούκι. Παίζαμε σε χορούς στο χωριό, Άγρα, Ερεσό, Βατούσα και το όνομά μας ήταν Νέο Λαϊκό Συγκρότημα Μεσοτόπου. Κατόπι πήγα στην Πάτρα για σπουδές, όπου παίζαμε σε διάφορα μαγαζάκια. Μετά τις σπουδές γύρισα, τελείωσα το στρατιωτικό και ξεκίνησα να εργάζομαι ενώ παράλληλα ασχολούμαι με το μπουζούκι παίζοντας ρεμπέτικα, παραδοσιακά, λαϊκά και έντεχνα.



Θεωρείς τον εαυτό σου ερασιτέχνη ή επαγγελματία μουσικό;

Δεν μπορώ να θεωρήσω τον εαυτό μου επαγγελματία και να συγκριθώ με τους καταξιωμένους και σπουδασμένους επαγγελματίες. Εγώ παίζω πιο πολύ για το γούστο της παρέας, κάνουμε το κέφι μας. Τώρα αν τύχει και καμία δουλειά, καλοδεχούμενη.

Τι ανταπροσωπεί για σένα η μουσική;

Είναι ένα μέσο να εκφράσω συναισθήματα, να περνάω καλά, να ευχαριστιέμαι εγώ και η παρέα μου. Όταν παίζω και βλέπω ότι ο κόσμος χαίρεται, χορεύει, υπάρχει κέφι, για μένα είναι η μεγαλύτερη ανταμοιβή.

Τι μουσική ακούς στο αυτοκίνητο;

Ραδιόφωνο θα βάλω και θα ακούσω απ' όλα. Τα καινούργια, αυτά τα τραπ δεν μπορώ να ακούσω. Τα παιδιά που τα ακούνε είναι ακόμα μικρά αλλά μεγαλώνοντας θα κατασταλάξουν μουσικά. Όταν ήμουν 16 χρονών μόνο εγώ από τους συνομήλικους άκουγα παραδοσιακά και λαϊκά. Μεγαλώνοντας όμως τα παιδιά πέρασαν αυτή τη φάση και κατέληξαν στην ποιοτική μουσική που σε εκφράζει σαν άνθρωπο και σαν καλλιτέχνη.

Το ωραίο είναι ότι τα τελευταία χρόνια οι περισσότεροι νέοι στο χωριό από 17 έως 25 χρόνων ασχολούνται με τη μουσική, άλλος μπουζούκι, άλλος κιθάρα. Μαζευόμαστε μία παρέα 20 άτομα και παίζουμε και γλεντάμε μέχρι το ξημέρωμα. Αυτό παλιά δεν γινότανε.

Με τον Γαβριήλο Βουγιούκα είστε κολλητοί, ακόμα και στην TV βγήκατε μαζί.

Με τον Γαβριήλο είμαστε ξαδέρφια και φίλοι, έχουμε πολλά κοινά κι ο ένας συμπληρώνει τον άλλο. Ο Γαβριήλος ήταν πάντα της παρέας, μερακλής. Έκανε μαθήματα μπουζουκιού και σιγά-σιγά απέκτησε το μικρόβιο της κατασκευής των οργάνων. Εγώ δεν βοηθάω στην κατασκευή, εγώ δοκιμάζω τα όργανα.

Πώς βλέπεις τον εαυτό σου στο μέλλον σε σχέση με τη μουσική, θα ήθελες να ασχοληθείς επαγγελματικά ή να παραμείνεις έτσι όπως ασχολείσαι τώρα;

Το σίγουρο είναι ότι δεν θέλω να το αφήσω, θέλω να συνεχίσω και να βελτιωθώ, να το εξελίξω.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Γιώργος Πιπίνης γεννήθηκε στον Μεσοτόπο και είναι το δεύτερο παιδί του Γιάννη Γεωργ. Πιπίνη και της Χριστίνας Τσιγάρου. Τέλειωσε το σχολείο στην Άγρα και σπούδασε ηλεκτρολογία στο ΤΕΙ Πάτρας. Τα τελευταία 5 χρόνια ζει στη Μυτιλήνη και εργάζεται στη ΔΕΗ. Παράλληλα παίζει με ένα σχήμα όπου συμμετέχουν ο Χρήστος Κονσολάκης-κιθάρα και ο Κώστας Βύρωνας-μπαγλαμά. Οι αγαπημένοι του συνθέτες είναι οι Τσιτσάνης, Βαμβακάρης, Τσαουσάκης, Παπαϊωάννου και από σύγχρονους ο Κορακάκης.



ΣΤΟΝ ΜΕΣΟΤΟΠΟ ΤΟ 1958

Ήταν χειμώνας του 1958 και ο πατέρας μου που ήταν παπάς τοποθετήθηκε από τη Μητρόπολη Μυτιλήνης σε ένα μακρινό χωριό του νησιού που λεγόταν Μεσοτόπος. Είχαμε ταξιδέψει από τη Λήμνο και έπρεπε ο πατέρας μου να αναλάβει στο χωριό αυτό καθήκοντα ιερέα.

Τα πλοία εκείνης της εποχής δεν είχαν καμιά σχέση με τα σημερινά οχηματαγωγά. Ήταν πολύ μικρά, στενά και χαμηλά. Διέθταν κρεμαστές σκάλες στο πλάι τους απ' τις οποίες ανεβοκατέβαιναν οι επιβάτες και το πλήρωμα. Είχαν κατάρτια με βίντσια και διέθταν αμπάρια, που σ' αυτά φόρτωναν τα εμπορεύματα, τα δε ελάχιστα αυτοκίνητα τα ανέβαζαν με χειροκίνητο βίντσιο που είχε σκοινιά και τροχαλίες και ένα τσούρμιο ναύτες τραβούσαν τα σκοινιά κάθε φορά που άκουγαν το παράγγελμα του επί κεφαλής τους. Ε-ωπ! , Ε-ωπ!



Φωτό από το διαδίκτυο

Το αυτοκίνητο ανέβαινε στο πλοίο αργά και ρυθμικά μέχρις ότου φθάσει στο μπροσανό μέρος του πλοίου, κοντά στις άγκυρες, όπου το τακτοποιούσαν. Δεν έβαζαν, ούτε άηλωσαν χωρούσαν, περισσότερα από δύο αυτοκίνητα. Και ύστερα, έκλειναν τα αμπάρια καλύπτοντάς τα με χοντρές σανίδες και πάνω απ' αυτές τοποθετούσαν ένα μουσαμά από καραβόπανο.

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΣΤΕΛΗΣ

Τότε γινόταν το μεγάλο πανηγύρι! Οι επιβάτες ανταγωνίζονταν για το ποιος θα προλάβει πρώτος να απλώσει μια κουβέρτα πάνω απ' το μουσαμά, για να πιάσει τον χώρο. Κάτι ανάλογο μ' αυτό που γίνεται τα καλοκαίρια στις παραλίες όπου οι λουόμενοι ανταγωνίζονται να στρώσουν τη ψάθα τους σε καλό μέρος που να έχει και σκιά. Έτσι και τότε, οι πιο σβέλτοι έπιαναν καλύτερη θέση πάνω στο κάλυμμα των αμπαριών. Και μεις τα πιτσιρίκια, στοιβαγμένα πάνω στην κουβέρτα που είχαμε απλώσει, περιμέναμε να φτάσουμε στο λιμάνι της Μυτιλήνης.

Τα βαπόρια τότε ταξίδευαν πολύ αργά. Τα βράδια οι ναύτες έβαζαν στα πηλαϊνά των καταστρωμάτων μουσαμάδες για να προστατέψουν τον κόσμο από τον αέρα και την υγρασία της θάλασσας. Να σημειωθεί πως στα ταξίδια με πλοίο οι νοικοκυρές φρόντιζαν να έχουν μαζί τους για φαγητό ψωμί, αυγά βραστά σφιχτά και κεφτέδες που τους τοποθετούσαν σε αλουμινένιο σκεύος που το έλεγαν «καστανιά». Τότε δεν υπήρχαν τάπερ, ούτε πλαστικά σκεύη, ούτε νάυλον σακουλάκια, ούτε αλουμινόχαρτο. Αυτά κυκλοφόρησαν στο εμπόριο μετά από χρόνια.

Μετά από αρκετές ώρες ταξίδι φτάσαμε στη Μυτιλήνη και ο πατέρας μου έφερε κάποιον με ένα φορτηγό για να φορτώσει εκεί την οικοσκευή μας για να ταξιδέψουμε για τον Μεσοτόπο. Η οικογένειά μας, εκτός από τους γονείς, περιλάμβανε και τέσσερα παιδιά, τρία αγόρια και ένα κοριτσάκι μωρό, με μικρή διαφορά ηλικίας το ένα από το άλλο. Οι γονείς μου μαζί με το μωρό στριμώχτηκαν δίπλα στον οδηγό, ενώ εμείς τα αγόρια ήμασταν όρθιοι στο πίσω μέρος της καρότσας του φορτηγού, πίσω απ' τα πράγματα και σηκώνοντας το μουσαμά που κάλυπτε τη καρότσα βλέπαμε το δρόμο

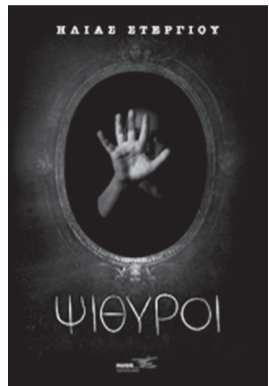
Συνέχεια στη σελίδα 7



Η Ζωή αναγκάζεται να εγκαταλείψει το σπίτι της μαζί με την εννιάχρονη κόρη της Μελίνα, για να ξεφύγει από τον βάνουσο σύζυγό της. Για να τα βγάλει πέρα, αναλαμβάνει την φροντίδα μια παράξενης γυναίκας αλλιά από την πρώτη στιγμή αντιλαμβάνεται πως κάτι κακό παραμονεύει στις σκιές του παλιού αρχοντικού. Μια ιστορία αγάπης, προδοσίας και εγκατάλειψης. Μια ιστορία για όλες εκείνες τις κακοποιημένες γυναίκες, που οι απεγνωσμένες τους κραυγές για βοήθεια κρύβονται πίσω από ψίθυρους και τρομαγμένα βλέμματα.

Βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα.

Οι *Ψιθύροι* ξεκινούν με μια έντονη σκηνή βίας, παρόμοια με αυτές που ακούμε



όλο και συχνότερα τον τελευταίο καιρό. Η Ζωή υφίσταται για ακόμα μια φορά τα βίαια ξεσπάσματα του συζύγου της, Στράτου, ο οποίος την κακοποιεί σωματικά και ψυχικά κατ'επανάληψη. Η κόρη της, Μελίνα γίνεται συχνά μάρτυρας σκηνών βίας, όταν η Ζωή δεν προλαβαίνει να την κρύψει. Ο συγγραφέας χειρίζεται το συγκεκριμένο θέμα με τον σεβασμό και τη λεπτότητα που, θεωρώ, πως απαιτείται και γι' αυτό και μόνο αξίζει συγχαρητήρια. Είναι πολύ σημαντικό η λογοτεχνία να περνάει σημαντικά μηνύματα και καλά πρότυπα και ο Ηλίας Στεργίου σίγουρα το καταφέρνει αυτό.

Η πλοκή πρακτικά ξεκινάει τη μέρα που η Ζωή ξυπνά, που ρίχνει δύο ρούχα σε μια βαλίτσα και φεύγει μακριά από το σπίτι και τον Στράτο, για να προστατεύσει τον

εαυτό της και κυρίως το παιδί της. Με σύμμαχο τη μοναδική της φίλη, φεύγει από την Αθήνα και πιάνει δουλειά φροντίζοντας μια γυναίκα σε ένα παλιό αρχοντικό, εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά, απομονωμένη και πληγωμένη. Όσα συμβαίνουν στο αρχοντικό θα ξυπνήσουν τραύματα δικά της αλλιά και αλήθειες κρυμμένες και θαμμένες. Το παρελθόν παλεύει να βγει στην επιφάνεια. Τα μυστικά θέλουν να αποκαλυφθούν. Και τα εγκλήματα του παρελθόντος ζητούν δικαιοσύνη.

Αρχικά, λάτρεψα το αρμονικό και ιδιαίτερο πάντρεμα των ειδών, αφού οι *Ψιθύροι* συνδυάζουν το κοινωνικό μυθιστόρημα με τον τρόμο. Η πραγματικότητα μπερδεύεται με το μεταφυσικό με τρόπο τέτοιο που σε καθηλώνει. Όλες οι αισθήσεις αξιοποιούνται· ακούς, μυρίζεις, νιώθεις το άγγιγμα, βλέπεις τριγύρω. Με λίγα λόγια βιώνεις κάθε σκηνή στο έπακρο. Στιγμές παράλληλες, που το παρελθόν μπλέκεται με το παρόν και το πέπλο που χωρίζει τους κόσμους γίνεται τόσο λεπτό που σχεδόν χάνεται, υπόσχονται μυστήριο και αγωνία. Η κοινωνική πλευρά των *Ψιθύρων* υποσχεται θλίψη, μοναξιά και αλλιά έντονα συναισθήματα. Με λίγα λόγια, δεν υπάρχει συναίσθημα που δε βίωσα ως αναγνώστης.

Ένα άλλο στοιχείο που ξεχώρισα ήταν οι περιγραφές, που ήταν, όπως πάντα, όμορφες, δίνοντας στον αναγνώστη μια τρισδιάστατη εικόνα της Καστοριάς. Ο λόγος του συγγραφέα απλός, λιτός, μα δυνατός και άμεσος, χωρίς περιττές λεπτομέρειες ή σκηνές.

Ένα ταξίδι στον χώρο και στον χρόνο με άξονα την οικογενειακή και την έμφυλη βία, με κέντρο γυναίκες ευάλωτες αλλιά και δυνατές, με σωστά κοινωνικά μηνύματα, έντονα συναισθήματα και αρμονικό πάντρεμα ειδών. Χρειάζεται να πω κάτι παραπάνω εκτός από το ότι το συνιστώ ανεπιφύλακτα;

Η Γωνιά των Γυναικών

Στα ίδια μέρη ας συναντηθούμε...

Κύκλοι που κλείνουν και ανοίγουν είναι η ζωή. Το καλοκαίρι δίνει τη σκυτάλη σε φθινόπωρο και χειμώνα και πάλι από την αρχή. Ίσως να φαντάζουν όλα ίδια, μα δεν είναι. Πόσο μάλλον όταν προσπαθείς να επανεκκινήσεις μετά από μια μακρά περίοδο απομάκρυνσης και... τηλεπικοινωνίας. Όμως αν κάτι διακρίνει το τμήμα γυναικών και τη συντονιστική του επιτροπή είναι η μακροβιότητα (22 plus χρόνια, που λένε και οι λάτρες της ελληνικής γλώσσας) και η επιμονή.

Έτσι στις 10 Οκτώβρη βρεθήκαμε μετά από πρόσκληση του Δ.Σ. στη δευτερεύουσα συνεδρίασή του, όπου συζητήθηκε η επαναλειτουργία των τμημάτων. Έχοντας συζητήσει η επιτροπή ένα πλαίσιο δραστηριοτήτων το κατέθεσε στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Στην πρώτη γραμμή βρίσκονται οι τακτικές συναντήσεις την πρώτη ΠΕΜΠΤΗ κάθε μήνα στις 6.30 μ.μ. στην αίθουσα του συλλόγου μας. Ακολουθεί η κυριακάτικη έξοδος (περίπατος, αρχαιολογικός χώρος, θέατρο) μια φορά το μήνα. Σε ό,τι αφορά τις εκδρομές έχουν πλέον διαμορφωθεί ως εξής:

Α) Διήμερη ή τριήμερη κοντά στην ημέρα της Γυναίκας τον Μάρτη.

Β) Ημερήσια ή διήμερη στη γιορτή της Μητέρας (δευτέρα Κυριακή του Μαΐου).

Γ) Φθινοπωρινή εκδρομή μέσα στον Οκτώβρη ή το Νοέμβρη, η οποία ανακοινώνεται στο γειτονικό του Καλοκαιριού.

Όπως είπαμε και παραπάνω είναι ένα πλαίσιο δραστηριοτήτων. Το πλαίσιο αυτό αποκτά περιεχόμενο με την δική σας συμμετοχή και γνώμη στις συναντήσεις της Πέμπτης γι' αυτό μην αμελείτε να δίνετε το παρόν. Έτσι προέκυψε και η βόλτα στα Δυτικά της Αττικής στις 19 Ιουνίου και γι' αυτήν την έξοδο θα πούμε λίγα λόγια όπως σας είχαμε υποσχεθεί.



Στην πύλη είσοδου της μονής

Η συντροφιά μας ξεκίνησε από το γνωστό σημείο στην πλατεία Καλογήρων στη Δάφνη και κατευθυνθήκαμε προς το **Δαφνί** και τη **Μονή Δαφνίου**, μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς από το 1990. Το καθολικό της μονής είναι αφιερωμένο στην Κοίμηση της Θεοτόκου, ο απaráμιλλη ποιότητας ψηφιδωτός διάκοσμός του αλλιά και η αρχιτεκτονική υποδηλώνουν τη σχέση του με την Κωνσταντινούπολη. Η ίδρυσή του τοποθετείται στον 11ο αιώνα μ.Χ. από κύκλους της αυτοκρατορικής αυλής.

Μετά την περιήγησή μας στο υπέροχο αυτό μνημείο, καφεδάκι στο χώρο που από το 1953 μέχρι την δεκαετία του '80 γινόταν η Γιορτή του κρασιού. Επόμενος προορισμός τα Μέγαρα και η

Κρήνη του Θεαγένη κτισμένη τον 5ο αιώνα π.Χ. μήκος 21μ. και πλάτος 13,39μ. Ένα εξαιρετικό έργο ύδρευσης της αρχαιότητας που σήμερα βρίσκεται ανάμεσα σε πολυκατοικίες και είναι πολύ πιθανό να το προσπεράσεις χωρίς να το αντιληφθείς.



Λίγο πριν την είσοδο στο καθολικό της μονής

Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε το Καστάνειο Λαογραφικό Μουσείο όπου ο ιδρυτής του κ. Σπυρίδων Μπερδέλης και η σύζυγός του μας έκαναν μια υπέροχη ξενάγηση στα εκθέματα και μας μίλησαν για τη σχέση τους με την κοινωνική ιστορία του τόπου.

Μεσημεριανό στην Πάχη, ψαροχώρι και επίγειο των Μεγάρων και επιστροφή με στάση για καφέ «εκεί που φύτευσε φλισκούνη και άγρια μέντα», στην Ελευσίνα, Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης για το 2023.

Θελήσαμε να σας δώσουμε μια γεύση της περιήγησής μας στη Δυτική Αττική. Από τα σχόλια όσων συμμετείχαν φαίνεται πως ήταν ευχάριστη, χαλαρωτική, ενημερωτική και ψυχαγωγική, ένα ξεμούδιασμα από την πρωτόγνωρα περιοριστική περίοδο που προηγήθηκε.

Με την ευχή να μην έχουμε πλέον περιορισμούς σας περιμένουμε στις συναντήσεις της Πέμπτης για να ξαναβρούμε το ρυθμό μας. Η πρώτη Πέμπτη του Δεκεμβρίου είναι και πρωτομηνιά. Ας υποδεχτούμε λοιπόν τον τελευταίο μήνα του χρόνου στην αίθουσα του Συλλόγου με κουβεντούλα, τσάι και ενημέρωση στις 6.30 μ.μ.

Σας περιμένουμε!

Για το τμήμα Γυναικών,
Χριστίνα Γιαννουκάκου - Κουρλή

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να συνεχίζει σταθερά την πορεία του. Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους (συνδρομή μέλους 20€, συνδρομή μόνο για εφημερίδα 15€, συνδρομή εξωτερικού 50€).

Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να τακτοποιήσετε τη συνδρομή σας ερχόμενοι στο Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00-21.00 μ.μ. (210 9707417). Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στην Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτοπιτών). Παρακαλείσθε να ενημερώνετε τον ταμία, Αρτέμης Φιλιππίδη, για την κατάθεσή σας στο τηλ. 6932416314.

(Ο παλιός λογαριασμός στην Alpha Bank δεν ισχύει πια.)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Ο Δημήτρης Κων/νου Βαληλῆς και η Δήμητρα Γατίδου παντρεύτηκαν στην Αθήνα.
- Η Ευδοκία Σβάρνα, του Σταμάτη και της Δήμητρας Ζουμπουνέλλη, και ο Μανώλης Μακρής παντρεύτηκαν στην Κρήτη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Δέσποινα Βαζλά και ο Γρηγόρης Ζαγκούλης απέκτησαν κοριτσάκι στον Μεσότοπο.
- Η Αμαλία Σκομβούλη και ο Παναγιώτης Στεφάνου απέκτησαν κοριτσάκι στον Μεσότοπο.
- Η Εφη Θεοδωρέλλου, το γένος Παναγιώτη Βαλελή, και ο Βασίλης Λιάππας απέκτησαν κοριτσάκι στην Καλαμάτα.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Η Ευδοκία Σβάρνα, του Σταμάτη και της Δήμητρας Ζουμπουνέλλη, και ο Μανώλης Μακρής βάπτισαν το αγοράκι τους στην Κρήτη και το ονόμασαν Ανδρέα.
- Η Κωνσταντίνα Κωνσταντιδέλλη και ο Σταύρος Βιλιέλης βάπτισαν την κόρη τους στην Καλλιθνή και την ονόμασαν Νικολέτα.
- Η Κατερίνα Βαλελή του Αντωνίου και ο Σταμάτης Νικολακόπουλος βάπτισαν το κοριτσάκι τους στην Αθήνα και το ονόμασαν Στελίνα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Η Ελευθερία Ψύλλου του Παναγιώτη (το γένος Χαράλαμπος Βουδούρη) πέθανε στην Αθήνα.
- Η Μυρσίνη Βουδούρη (το γένος Βαλαβάνη) πέθανε στην Αθήνα.
- Η Αικατερίνη Συμ. Κορδούτη πέθανε στην Αθήνα.

Ευχόμαστε συγχαρητήρια στις οικογένειες για τα ευτυχή γεγονότα και συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- Το Δ.Σ. ευχαριστεί όλους για την προσφορά τους
- Η Ευδοκία Ιωσηφέλλη στη μνήμη του γιου της Γρηγόρη Ράλλη 50€.
- Ο Δημήτρης και η Χριστίνα Βουδούρη, αντί στεφάνου, στη μνήμη της αδελφής τους Μυρσίνης Βουδούρη-Βαλαβάνη 50€.
- Ο Αρτέμιος Βουδούρης και η Άντζελα Κοντού, αντί στεφάνου, στη μνήμη της θείας τους Μυρσίνης Βουδούρη-Βαλαβάνη 30€.
- Ο Γιάννης Μιχαλόπουλος, για τις δραστηριότητες του Συλλόγου 40€.
- Ο Ηλίας Αρτ. Βουδούρης στη μνήμη της συζύγου του Μυρσίνης Βουδούρη-Βαλαβάνη 50€.
- Ο Πάνος Δημ. Βαλαβάνης στη μνήμη της ξαδέρφης του Μυρσίνης Βουδούρη-Βαλαβάνη 50€.
- Ο Ιγνάτιος και η Δήμητρα Τζινέλλη στη μνήμη της μητέρας τους Μαρίας Τζινέλλη 50€.
- Η Δέσποινα Τζινέλλη-Βασίλη στη μνήμη της μητέρας της Μαρίας Τζινέλλη 50€.
- Η Μαρία Χονδρέλλη-Ασημομούτη για τις δραστηριότητες του Συλλόγου 50€.
- Η Ευδοκία Παπαπολίτη στη μνήμη του συζύγου της Κων/νου Παπαπολίτη 50€.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

- Τεό Πρινιωτάκης 50€.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Ευχαριστούμε θερμά την οικογένεια, τους φίλους και τους γνωστούς, που μας συμπαράστηκαν στο βαρύ πένθος μας για την απώλεια της αγαπημένης μας συζύγου, μητέρας και γιαγιάς Μυρσίνης Βουδούρη (το γένος Βαλαβάνη) και ευχόμαστε υγεία σε όλους. Η οικογένεια Ηλίας Αρτ. Βουδούρη.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

Ευχαριστούμε όσους προσέφεραν

στο δευτερίτικο τραπέζι:

- Ο Δημήτρης Νοικοκύρης προσέφερε δύο σμέρνες, ένα μουγκρί και μια συκωταριά αρνίσια.
- Ο Μπάμπης Καρδαράς προσέφερε μια κατσαρόλα φάβα και μια κατσαρόλα φασόλια.
- Ο Παναγιώτης Αραπέκος προσέφερε σαλιγκάρια.
- Η Δήμητρα Βουρνάζου προσέφερε τηγανιτά κολλοκυθάκια, μελιτζάνες με φέτα, ντακάκια και κοτόπουλο μαγειρευτό.
- Ο Βασίλης Βογιατζής προσέφερε βομβούς τουρσί.
- Η Άντζελα Κοντού προσέφερε κάρτο κέικ.

Ευχαριστούμε όλους για τις προσφορές και ζητάμε συγγνώμη αν λησμονήσαμε κάποια.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κτήμα 4,5 στρεμμάτων με 60 ελιές στον Ποδαρά Μεσότοπου. Πληροφορίες: 6973251523

Έχεις μήνυμα

Ανάσα μου εσύ με κάνεις να ζω,
πόνε μου εσύ με κάνεις και νοιώθω,
μάτια μου εσύ με κάνεις να δω,
στο βλέμμα σου μόνο αγάπη και πόθο.

Χάδι μου εσύ, ριχώ σαν μ' αχνίζεις,
απ' τον ύπνο ξυπνώ και παλμούς ανεβάζω,
υπόσχεση δώσε μου ποτέ μη μ' αφήσεις,
στις φλέβες μου μέσα σαν αίμα σε βάζω.

Σκορπιός

ΣΤΟΝ ΜΕΣΟΤΟΠΟ ΤΟ 1958

Συνέχεια από τη σελίδα 5

μόνο προς τα πίσω. Να σημειώσω πως έκανε πολύ κρύο γιατί χιονίζει από την περασμένη νύχτα όπως μας είπαν. Η Μυτιλήνη ήταν ντυμένη στα λευκά. Όλα ήταν καλυμμένα από ένα στρώμα χιονιού. Οι στέγες, τα δέντρα, οι δρόμοι.

Με τέτοιες συνθήκες το μικρό φορτηγό, φορτωμένο με την οικοσκευή της οικογένειας και εμάς, άρχισε να ταξιδεύει για τον προορισμό μας. Ο δρόμος στενός, χιονισμένος και καθώς το φορτηγό έτρεχε, άφηνε πίσω του το αποτύπωμα των τροχών του. Και μες τα πιτσιρικά κοιτούσαμε ληϊμαργα το όλο σκηνικό μη ξέροντας πού είναι το χωριό αυτό και πότε θα φτάσουμε εκεί.

Θυμάμαι πως ήταν απομεινόμενο, σχεδόν απόγευμα, όταν φτάσαμε στην Καλλιθνή, ένα μικρό κεφαλοχώρι στο κέντρο του νησιού. Εκεί σταματήσαμε και φάγαμε πρόχειρα και αφού ξεμουδιάσαμε, ξαναβήκαμε στο φορτηγό και συνεχίσαμε το ταξίδι. Ο δρόμος στενός, χωματόδρομος, σε άθλια κατάσταση, γεμάτος στροφές, με λακκούβες και πέτρες, που έκαναν το μικρό φορτηγό να ταράζεται, να γέρνει πότε από εδώ και πότε από εκεί και μες να σφίγγουμε με τα παγωμένα χεράκια μας την πόρτα της καρότσας του φορτηγού για να διατηρήσουμε την ισορροπία μας και να μη βρεθούμε στο δάπεδο της καρότσας.

Όλα στα λευκά, όλα στη σιωπή, καμία κίνηση στο δρόμο και μες τα παιδιά να κοιτάζουμε το χιονισμένο τοπίο και τα αποτυπώματα από τις ρόδες του φορτηγού. Χιλιόμετρα, αμέτρητα χιλιόμετρα, ένα τοπίο περίεργο, γυμνό, με ελάχιστα δέντρα, με έναν δρόμο ατέλειωτο, ορεινό, κακοτράχαλο, γεμάτο πέτρες, λακκούβες και στροφές, ατέλειωτες στροφές.

Και μες διωγμένοι στη καρότσα του φορτηγού, να κοιτάζουμε πίσω από το μουσαμά, σαν φαντάροι σε στρατιωτικό καμión που τους πήγαιναν στο άγνωστο. Θυμάμαι πως κρυώναμε εκεί πίσω, ήμασταν κουρασμένοι, ταλαιπωρημένοι και από το πολύωρο ταξίδι με το πλοίο, χωρίς να ξέρουμε πού πάμε και πότε θα φτάσουμε.

Η μέρα πέρασε, μέσα στο φορτηγό που λικνιζόταν στις στροφές και στις λακκούβες και μας πήγαινε πότε από δω και πότε από κει και μες κοιτάζαμε πίσω κρατώντας σφιχτά την πίσω πόρτα του φορτηγού με τα ξυλιασμένα χεράκια μας.

Ήδη είχε νυχτώσει και το ταξίδι ακόμα συνεχιζόταν. Ακόμα πηγαίναμε μέσα στο καταθλιβετικό τοπίο και το χιόνι ακόμα να πέφτει. Σε κάποια στιγμή, ενώ ήδη ήταν νύχτα, φτάσαμε στο χωριό Μεσότοπος. Το φορτηγό σταμάτησε στην πλατεία του χωριού, όπου αρκετοί άντρες βγήκαν από το καφενείο για να μας υποδεχτούν και μας πήραν μέσα για να ζεσταθούμε και να συνέλθουμε.

Τέτοια τοπία, τέτοιο σκηνικό, μόνο σε ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου μπορούσε κάποιος να δει. Εμείς τα ζήσαμε στην πραγματικότητα.

Θυμάμαι πως εμείς τα αγόρια σχεδόν αγκαλιάσαμε μια ξυλόσομπα που ήταν αναμμένη, προσπαθώντας να συνέλθουμε. Ο καφετζής μας έφερε από μια ζεστή σουμάδα. Πρώτη φορά ήπια τέτοιο ποτό. Ήμουν και διψασμένος, ήμουν και



Πλατεία Μεσότοπου-Καφενείο Μπαμπέγα, με τον ίδιο τον μπαρμπα Σταύρο Χυδριώτη να σερβίρει τον καφέ. Η φωτο είναι γύρω στο 1955. Δεξιά ο κουρέας, μιας και στα δεξιά του καφενείου φιλοξενούνταν τότε και το κουρείο. Είναι χαρακτηριστικό πως στα αριστερά του καφενείου, το σημερινό περίπτερο δεν είχε ακόμη φτιαχτεί. (Φωτό και περιγραφή Φώτης Βασιλόγλου)

κουρασμένος και πεινασμένος και αποκοιμήθηκα στην καρέκλα του καφενείου. Δεν θυμάμαι τη συνέχεια εκείνης της νύχτας.

Η κούραση του ταξιδιού, το κρύο, το ατελείωτο ταξίδι μέσα στο χιονισμένο τοπίο, η ζόρικη διαδρομή με τις στροφές, τις λακκούβες, τις πέτρες, το κρύο, η ζέση, η σουμάδα, όλα αυτά με έριξαν σε λήθαργο.

Την άλλη μέρα πέρασα έξω από το καφενείο αυτό. Λεγόταν καφενείο του «Μπαμπέγα».

Συνεχίζεται...

Ο Δημήτρης Κωστέλης είναι ένα από τα πέντε παιδιά του ιερέα Ιωάννη και της Πηνελόπης Κωστέλη με καταγωγή από το Πλωμάρι και τον Τρύγωνα αντίστοιχα. Γεννήθηκε στο Πλωμάρι το 1951.

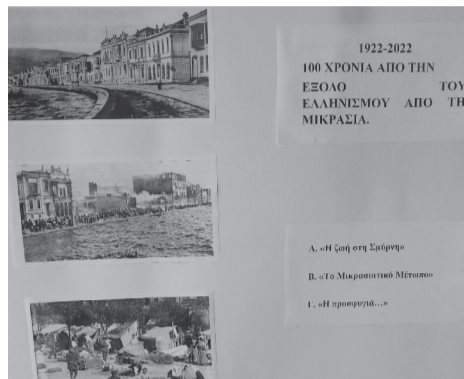
Ο παπα-Γιάννης τοποθετήθηκε στον Μεσότοπο ως εφημέριος τον χειμώνα του 1958. Έτσι ο μικρός Δημήτρης φοίτησε στη Δευτέρα τάξη στο σχολείο του Μεσοτόπου με δασκάλα την κα Δέσποινα Ασλάνη-Γωγή και Διευθυντή του σχολείου τον κ. Βουρνάζο. Ένας από τους συμμαθητές του ήταν ο Παναγιώτης Κοντός. Με απόφαση του Μητροπολίτη Μυτιλήνης ο ιερέας διορίστηκε Αρχιερατικός Επίτροπος Πολιχνίτου το 1959, οπότε η οικογένεια έφυγε από τον Μεσότοπο. «Παρά το μικρό διάστημα της παραμονής μας στο χωριό, το αγαπήσαμε και πάντοτε ο πατέρας μου είχε τις καλύτερες εντυπώσεις από το χωριό και τους κατοίκους του», λέει ο κ. Κωστέλης.

Σπούδασε Νομικά και Πολιτικές επιστήμες και άσκησε το επάγγελμα του δικηγόρου μέχρι το 2013. Είναι έγγαμος, πατέρας δύο κοριτσιών και παππούς τριών εγγονών.

Τα τελευταία χρόνια για οικογενειακούς λόγους ζει στη Νέα Υόρκη με όνειρο επαναπατρισμού σύντομα, ενώ τα καλοκαίρια παραθερίζει στη Χίο, από όπου κατάγεται η σύζυγός του και μερικές φορές πηγαίνει στη Λέσβο για προσκύνημα.

Όσοι επιθυμείτε να στείλετε κοινωνικά, ευχαριστήρια, αγγελίες κ.λπ., απευθυνθείτε στην Ελευθερία Κωσταντή - 6972086696 - ekostadi@gmail.com

As βοηθήσουμε όλες κι όλοι στη συλλογή φωτογραφικού και αρχειακού υλικού.



Στο προηγούμενο φύλλο η αγαπητή φίλη και συναδέλφισσα Μαίρη Τσόγκα-Τιπαρή είχε παρουσιάσει με τίτλο «Το νήμα...» την Έκθεση φωτογραφικού & αρχειακού υλικού, Έκθεση Μνήμης για τα 100 χρόνια από την τραγική έξοδο του Ελληνισμού από τη Μικρά Ασία με θέμα «Ο Μεσότηπος μες στην Κοσμοχαλασιά του '22», που συνδιοργάνωσαν οι Σύλλογοι της «Αναγέννησης» και του «Μεσοτόπου» και λειτούργησε στο φουαγιέ του Πολιτιστικού Κέντρου το διάστημα από 8-14 Αυγούστου 2022. Εκτέθηκαν εκεί γύρω στις 150 φωτογραφίες και αρχειακό υλικό, που συνοδεύονταν από κατατοπιστικά κείμενα. Την έκθεση επισκέφθηκαν γύρω στους 300 επισκέπτες. Είχαμε τη χαρά να έρθει και το συνεργείο της Ε.Ρ. Αιγαίου, να την

καταγράψει και να παρουσιάσει ένα πολύ όμορφο βιντεάκι, το οποίο μπορεί να το δει, όποιος-όποια θέλει στο Youtube, «Μνήμες από τους πρόσφυγες της Μικρασίας στον Μεσότηπο της Λέσβου». Ευχαριστίες θερμές σε όσες -όσους έστειλαν υλικό και βοήθησαν με οποιονδήποτε τρόπο την προσπάθεια. Για όποιον-όποια ενδιαφέρεται να προμηθευτεί φωτο συγγενούς προσώπου, που εικονίζεται στην Έκθεση, στην δι-άθεσή του (τηλ. 6982 451968).

Η προσπάθεια συλλογής υλικού, δεν τελειώνει ποτέ. Αξίζει να βοηθήσουμε όλοι καταθέτοντας στην κοινή προσπάθεια, μέρος του προσωπικού-οικογενειακού μας φωτογραφικού & αρχειακού υλικού. Τα παρακάτω είναι από την εν λόγω Έκθεση Μνήμης...

Η γιαγιά Βασιλεία Δανιήλ, το γένος Πετρά...

Η γιαγιά Βασιλεία, το γένος Πετρά (1892-1964) γεννήθηκε στον Μεσότηπο κι ήταν κόρη της «Αντζέλλιας», που ήταν τυφλή. Η γιαγιά είχε μια μεγαλύτερη αδελφή πλούσια στη Σμύρνη, που είχε τρεις κόρες. Κάλεσαν την γιαγιά να πάει ως υπηρέτρια για τις κόρες. Ο άντρας της πλούσιας αδερφής είχε μαρμαράδικο σε προάσιο της Σμύρνης, οδός Χαμομήλη 1. Ήταν από την Τήνο, και δούλευε εκεί ο παππούς Φίλιππος. Έτσι γνωρίστηκαν και παντρεύτηκαν, αν και είχαν 23 χρόνια διαφορά!

Ο παππού Φίλιππος Δανιήλ του Μιχαήλ (1869-1942) γεννήθηκε στην Άνδρο και ήταν πελεκάνος-λιθοξόος. Στη Σμύρνη γεννήθηκε ο Βασίλης Δανιήλ-«Πετράς» (1913-1987), ενώ η Μαγδαληνή (1917- 2007) γεννήθηκε στον Μεσότηπο, όπου είχαν μεταβεί. Επέστρεψαν στη Σμύρνη το 1919. Στον διωγμό του 1922 η γιαγιά Βασιλεία ήταν έγκυος στην Ειρήνη (1923-2007). Ήταν στο καϊκι έτοιμοι να φύγουν. Η γιαγιά νόμιζε ότι θα ξαναγύριζαν όπως το 1914, και σκέφτηκαν να γυρίσει ο παππούς στο σπίτι και να κλείσει τα κανάκια-τα παραθυρόφυλλα, που τα είχαν ξεχάσει! Τον έπιασαν όμως οι Τούρκοι και τον έβαλαν φυλακή τέσσερα (4) χρόνια. Στο χωριό ήρθε μετά από πολλές κακουχίες και ανάμεσα στα παιδιά της γειτονιάς, που είχαν στηθεί στη σειρά, γνώρισε το δικό του παιδί, την Ειρήνη! Σε λίγα χρόνια έκαναν και τον Αντώνη (1927-2018).

(Πληροφορίες: Φίλιππος Βασιλ. Ρέμματος, Βασιλική Τόλια, το γένος Στράτου Καρδαρά και Βασιλεία Μιχελή, κόρη του Βασίλη Δανιήλ-Πετρά).

Η προγιαγιά Ευτυχία Ζυμπουνούμη-Ιωσηφάλλη

Η γιαγιά με τα παιδιά της Βασίλη και Μαγδαληνή.

Η μητέρα της γιαγιάς Αφροδίτης, η Ευτυχία (πάνω στο κέντρο της φωτογραφίας) ήρθε πρόσφυγας με τα δύο μικρά παιδιά της, τον μικρότερό της αδελφό και το ανιψάκι της από την περιοχή της Σμύρνης, κατά τον διωγμό του 1922. Η υπόλοιπη οικογένεια, ο άντρας της, τα αδελφία της, οι γονείς και λοιποί συγγενείς έμειναν όλοι εκεί...

Ακολουθήσαν το πλήθος των Ελλήνων που έτρεχε να σωθεί. Έβγαλε τα χρυσαφικά που φορούσε και τα έκρυψε κάτω από την μασχάλη του βρέφους της που το είχε «στρούμπα» (φασκιοδεμένο), γιατί οι Τούρκοι έκοβαν μέλη του σώματος των γυναικών για να τους τα κλέψουν. Μέρη περιπλανιόταν χωρίς φαγητό, χωρίς νερό μέσα στη ζέση του καλοκαιριού. Δύσκολες στιγμές μέχρι να καταφέρουν να φτάσουν στις ακτές ελπίζοντας στην εκ θαλάσσης σωτηρία, που ήρθε την έσοχατη στιγμή καθώς πολεμικά πλοία των Μεγάλων Δυνάμεων πλησίαζαν. Υπήρχε όμως εντολή από τους Τούρκους να επιβιβαστούν μόνο τους γέρους και τα γυναικόπαιδα. Η γιαγιά έντυσε την τελευταία στιγμή τον έφηβο αδελφό της με γυναικεία ρούχα, του φόρεσε μαντίλη και έμοιαζε με γριά. Έτσι κατάφερε να ξεγελάσει τους στρατιώτες και να τον περάσει μαζί της στο πλοίο που τους έφερε στη Μυτιλήνη.



Από εκεί έφυγαν για τον τόπο καταγωγής της, την Ερεσό, όπου η Πρόνοια της έδωσε ένα καλύβι για να στεγαστεί προσωρινά. Δούλευε σκληρά στα χωράφια για να θρέψει την οικογένεια που της είχε απομείνει. Μετά από καιρό την προξένησαν με τον χήρο Βασίλη Ιωσηφάλλη από τον Μεσότηπο, τον προπάππο μου. Παντρεύτηκαν και απέκτησαν τρία παιδιά, ένα από αυτά ήταν η γιαγιά μου η Αφροδίτη. Η γιαγιά Ευτυχία αφηγούνταν τις περιπέτειες που έζησαν στην Μικρά Ασία, διάφορες ιστορίες και παραμύθια στην κόρη της. Η γιαγιά μου με την σειρά της τα μεταβίβασε στα παιδιά και μετέπειτα στα εγγόνια της. Αυτός είναι ένας ανεκτίμητος θησαυρός που μεταλαμπαδεύεται από γενιά σε γενιά.

Η προγιαγιά μου όπως χιλιάδες Έλληνες ξεριζώθηκαν από την πατρίδα τους, αλλήλ ρίζωσαν βαθιά στην μάνα Ελλάδα. Στάθηκαν ξανά στα πόδια τους, μεγαλούργησαν, δημιούργησαν πολιτισμό. As είναι αναπαυμένες οι ψυχές όλων... Αθάνατοι, όσοι ήρθαν και όσοι έμειναν εκεί, απέναντι...

(Αφήγηση: Ειρήνη Σταύρου Καρδαρά).

Μιχάλης & Φωτώ Σκουλαρίκη και Ελπίς Σκουλαρίκη-Γωγή

Ο παππούς μου Μιχάλης Σκουλαρίκης (1885-1968), ήταν Μεσοτοπίτης, που δούλευε στις οικοδομές, σουβατζής-γυψαδόρος στη Σμύρνη. Παντρεύτηκε τη γιαγιά Φωτώ (1892-1980), που ήταν βέρα Σμυρνια, που ήταν ράφτρια, απ' τις καλές, και δούλευε σε σπίτια πλουσίων. Ήταν ευκατάστατοι και έμειναν σε δικό τους σπίτι κοντά στην Αγία Φωτεινή. Λίγο πριν φύγουν σκάβουν και κρύβουν όλα τα χρυσαφικά τους στην αυλή τους. Στα γεγονότα του 1922 ο παππού-Μιχάλης συλλαμβάνεται από τους Τούρκους στα τάγματα εργασίας. Η γιαγιά ήταν έγκυος και από την προκυμιά της Σμύρνης με βάρκα επιβιβάζονται σε καράβι που τους πάει στη Σύρο. Εκεί μέσα στην εκκλησιά Σεπτέμβριο-Οκτώβριο του 1922 γεννιέται η μάνα μου. Σε λίγο καιρό φτάνουν στον Πειραιά και στον Άγιο Κων/νο και η μάνα μου βαπτίζεται Ελπίς, με την ελπίδα να ζήσει το μωρό και να ανταμώσει ξανά η οικογένεια!



Ο μάστορας Μιχάλης με την γυναίκα του Φωτώ και την κόρη του Ελπίς.

Λίγο αργότερα η γιαγιά Φωτώ με το μωρό της και την πεθερά της, γιαγιά-Κυριακούλα, φτάνουν στη Λέσβο και στον Μεσότηπο, όπου αναγκάζονται να μείνουν στο εξοχικό τους ντάμι στη «Χ(ι)μουντή», κοντά στο περιβόλι και στα λιγοστά ζωντανά τους. Οι χωριανοί τους αγάπησαν και τους βοήθησαν. Σε 3-4 χρόνια καταφέρνει και έρχεται κοντά τους ο παππού-Μιχάλης αφού το έσκασε με περιπετειώδη τρόπο από το στρατόπεδο αιχμαλωσίας των Τούρκων. Ήταν 14 Σεπτεμβρίου και ο παππούς κείνη τη μέρα δεν έπινε ούτε νερό!

Ανοιχτό μυαλό ο παππούς και «πολυμήχανος», κατάφερε να κάνει το χωράφι του, τη «Χ(ι)μουντή», σωστό παράδεισο και να μεγαλώσει την οικογένειά του. Συνέχισε την «ψιλή» του τέχνη και δούλεψε σε εκκλησίες στη Δυτική Λέσβο. Στην εκκλησιά της Παναγιάς δούλεψε στις γύψινες διακοσμήσεις μαζί με τον φίλο και συνεργάτη του Κων/νο Ευστρ. Γωγή-Κωνσταντάκι(i).

(Αφήγηση: Σοφίας Παν. Γωγή)